

PROMUSA

et nyt skud på stammen – i København

*Charlotte Lindvang, Ph.d., lektor v. Aalborg Universitet.
Kontakt: chli@hum.aau.dk*

Det første PROMUSA-hold sammen med nogle af underviserne

Som mange læsere nok har hørt om, så har musikterapiuddannelsen på Aalborg Universitet fået et nyt skud på stammen: i 2012 startede vi en 2-årig efter/videreuddannelse på universitetets campus i Københavns Sydhavn. Her kan man nu studere en række håndplukkede fag fra vores musikterapibachelor, forudsat at man i forvejen har, hvad der svarer til en bachelor inden for et relevant fagområde, og at man kan bestå en optagelsesprøve svarende

til den prøve, vi har i Aalborg. Men hvorfor har vi gjort det, og hvad kan det have af betydning for de mennesker som gennemfører uddannelsen og for vores fag?

Hvad betyder PROMUSA?

Nogle veluddannede musikterapeuter har måske rynket brynene og tænkt 'hvad søren bliver det for nogle 'halvstuderende røvere' der

Johanne (27 år) fortæller:

"Min interesse for musikterapi startede, da jeg som 19-årig fik jeg et studiejob på et bosted for mennesker med funktionsnedsættelser og her oplevede, hvor god musikken var til at skabe kontakt og nærvær mellem beboerne og mig. Disse oplevelser fik mig til at ønske at forstå, hvad det egentlig var der skete – hvorfor afhjalp musikken til dels kommunikationshandicappet mellem os? Jeg ville uddanne mig i København. Derfor var den bedste mulighed for at undersøge spørgsmålene at læse en bachelor i musik og psykologi på KU. Mine år her var lærerige og spændende, men det føltes lidt som isolerede søjler af viden, der aldrig rigtig flettedes sammen.

På forunderlig vis blev PROMUSA det, der samlede trådene. Triaden af teori, musik og terapi tiltalte mig meget – dog havde jeg aldrig gættet den personlige rejse, uddannelsen faktisk førte mig ud på. Mens jeg gik på PROMUSA, fik jeg arbejde som musiklærer på en skole. Det har fået min hjerne til at sprudle med spørgsmål om, hvordan man kan bruge musikterapi i skoleregnet ift. inklusion. PROMUSA har givet mig mulighed for at undersøge emner som dette indgående, og som lærer har jeg kunnet afprøve min viden i praksis.

Det har været en kæmpe gave at gå på en efter/videreuddannelse sammen med mennesker, der er andre steder i livet end jeg, og som har en masse livserfaring, som jeg ikke har. Mine holdkammerater har vist mig vejen til at turde give slip, at turde udtrykke mig, at turde tage alt det usagte og subtile ved relationer alvorligt og turde tale om det, som noget vigtigt og gyldigt.

Min vej til musikterapifaget har været noget kringlet. På den gode måde. Oplevelsen af, at min sporadiske og lidt tilfældige viden pludselig samlede sig om ét fokus, har gjort, at jeg slet ikke var i tvivl om at fortsætte på kandidaten i musikterapi. Jeg glæder mig til at fordybe mig i musikterapiteorien og i det improvisatoriske, og til at lade min personlige rejse fortsætte. Jeg kan ikke gætte, hvilke nye indsigter jeg måske vil få, hvordan det vil påvirke mit liv, hvor jeg ender med at komme i praktik og hvad mit speciale skal handle om. Men jeg kan mærke, at det giver mening for mig. Min interesse for musikterapi startede tidligt, gik ad kringledede veje, og lever stærkt".

Bente (56 år) fortæller:

"Jeg er lærer på en specialskele for børn og unge med vidtgående funktionsnedsættelser, fysisk og mentalt. Jeg søgte ind på PROMUSA, fordi jeg havde et ønske om at kunne udføre mit arbejde med individuel musik med eleverne med større faglig ekspertise, viden og bevidsthed og dermed med større udbytte for eleverne.

I 22 år har jeg arbejdet inden for specialområdet og har været igennem faser, hvor

jeg havde ondt af de mennesker med handicaps, jeg mødte i mit arbejde, og faser, hvor jeg lærte at behandle mine elever som almindelige børn/unge, men med forskellige handicaps, vi skulle hjælpe dem med at håndtere. I forbindelse med PROMUSA forløbet fik jeg en stærk følelse af, hvor stort et ansvar jeg har, når jeg arbejder med musikterapeutiske metoder sammen med et menneske med svære funktionsnedsættelser. Det skete efter, at jeg havde været igennem faget KGMF, de kliniske gruppemusikterapifærdigheder. Når jeg sad med en elev, fik jeg en ny dyb erkendelse af, at det her er alvor: nogle af mine elever kan kun smile til mig, men ikke sige et ord, nogle kan kun bruge deres arme med den begrænsning deres spasticitet giver. De sidder dér fanget i deres krop og sind, men med et levende menneske indeni. Det har virkelig en stor betydning, hvordan jeg opfatter dem, og hvad jeg gør. Mine elever kan ikke gå ud af døren om lidt og ryste deres handicaps af sig, som vi kunne, når vi spillede klienter for hinanden i faget KGMF. De er afhængige af mig og de andre omsorgspersoner.

Det har været en gave for mig at få mulighed for at studere musikterapifag på universitetsniveau efter de mange års praktiske erfaringer suppleret undervejs med bl.a. kurser i det tidligere DFMT. PROMUSA har været en fantastisk rejse sammen med andre, der brænder for at bruge musik i kontakten med mennesker. Vi har haft utroligt stærke oplevelser sammen, og det bærer jeg med mig videre. Jeg ville gerne fortsætte på kandidat uddannelsen, men det har været meget hårdt at studere på halv tid samtidig med, at jeg har klaret et fuldtidsjob, og jeg har ikke lyst til at opgive min stilling på specialskolen. Jeg håber på at kunne videreuddanne mig gennem supervision og kurser og på den måde bevare en kontakt til musikterapi miljøet".

kommer ud af et 2-årigt forløb på deltid – og så i København'... andre har måske bare undret sig. Jeg ved i hvert fald, at mange har spekuleret på, hvorfor det hedder PROMUSA, – og måske er nogen blevet forvirret over, at det første hit på google henviser til bananvidenskab: 'Promusa – Mobilizing banana science'... Vores navn er rent faktisk en forkortelse af 'Professionsrettet Musikanvendelse' – men indrømmet; det er stadig lidt uldent. Kort sagt efter/videreuddanner vi personer indenfor forskellige professioner til at anvende musik til at skabe oplevelser og ak-

tiviteter med mennesker med særlige behov. Til forskel fra en kandidatuddannelse i musikterapi kvalificerer PROMUSA alene ikke til at arbejde med musikterapeutisk behandling.

Hvorfor PROMUSA?

Det var bl.a. professor Tony Wigram's idé, at folk med fx konservatoriebagrund, skulle have en mulighed for at kvalificere sig til at arbejde med musikterapi, uden nødvendigvis at tage en 5-årig uddannelse på fuld tid. Idéen faldt sammen med at Aalborg Universitet

åbnede en Campus i København, hvilket gav mulighed for at køre en efter/videreuddannelse her. Med PROMUSA i København skaber vi mulighed for at personer, der er etablerede på Sjælland, og personer med forskellige relevante uddannelsesbaggrunde, kan bevæge sig ind i musikterapiens verden. Med en øget musikterapiaktivitet i Københavnsområdet vil vi på sigt desuden forbedre vores muligheder for at udbrede kendskabet til og anvendelsen af musikterapi i denne del af landet. Fx er der i år 6 af vores 11 studerende fra det første PROMUSA hold som fortsætter på Kandidaten i Aalborg, hvilket betyder flere praktikforløb og efterhånden flere praktiserende musikterapeuter i KBH.

Vi har sammensat et forløb, hvor vi kombinerer fag fra de tre spor på Aalborg-uddannelsen, hvorved PROMUSA lægger op til en fagpersonlig udvikling, der både gør den studerende klogere på sig selv, relationerne, teorierne og musikkens muligheder og betydninger.

Hvem vælger PROMUSA?

'På de foregående sider har I mødt to personer, som var studerende på det første hold som kørte 2012-2014; Johanne Bøgh Nielsen og Bente Jensen. Johanne har valgt at videreudanne sig og er nu startet på den 2-årige Kandidatuddannelse i Aalborg. Bente har valgt at fortsætte sit arbejdsliv, hvor hun integrerer, det hun har lært og udviklet gennem PROMUSA. Gennem Johanne og Bentes fortællinger tydeliggøres, at uddannelsen kan bruges på overordnet to måder: som springbræt til at blive Kandidat i musikterapi, idet man med bestået PROMUSA kan søge direkte ind på overbygningen i Aalborg, eller som en teoretisk og praktisk opkvalificering med henblik på at arbejde med mennesker og musik.

PROMUSA er på deltid og undervisningen foregår i weekends. Alle studerende fra vores første hold havde arbejde eller andre opgaver/studier parallelt med PROMUSA. Det har været spændende for os undervisere at arbejde med denne gruppe studerende med hver deres vifte af erfaringer fra andre uddannelser, fra arbejdslivet og livet i det hele taget.

Eftertanker

Vi afsluttede det 2-årige forløb med en smuk fest. Flere gange kom vi ind på spørgsmålet om, hvad PROMUSA så betyder: nu hvor vi var i havn og vi undervisere følte lettelse, glæde og hjertelig stolthed over det første kuld – kunne vi alle le og joke med det pudsige navn og besværlighederne med at forklare. Betty havde komponeret en fin sang, hvor omkvædet var et nyt bud på, hvad PROMUSA står for: *Prima Relationer og Musikalske Universer, Samhørighed Altid*. Så blev vi rørte og lidt stille. Det har været en særlig oplevelse for både undervisere og studerende at være på rejse med det nye uddannelsesprojekt i København.

Der er i dag behov for at fagpersoner inden for en lang række professioner efteruddannes med PROMUSA, lige som der er behov for musikterapeuter, både til at varetage mangeartede opgaver i samfundet og til at dokumentere, forske og formidle erfaringer og viden omkring vores fag. Derfor er det så meningsfuldt og dejligt at undervise og mærke entusiasmen og udviklingen af forståelse og kompetence hos de studerende – nu tænker jeg både i Aalborg og i København. Hvor er det godt med en levende fold, og hvor er det godt, at vi bliver flere ude i marken.